

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Štěpánovou, Ph.D., ve věci

žalobců: a) **G. K.**
(X)
státní příslušnost Gruzie
t .č. pobytem Pobytové středisko Zastávka u Brna, Havířská 514, 664 84
Brno

b) **I. P.**
(X)
státní příslušnost Gruzie
t .č. pobytem Pobytové středisko Zastávka u Brna, Havířská 514, 664 84
Brno

c) **D. P.**
(X)
státní příslušnost Gruzie
t .č. pobytem Pobytové středisko Zastávka u Brna, Havířská 514, 664 84
Brno

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

Shodu s prvopisem potvrzuje

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 12. 2021, č. j. OAM-816/ZA-ZA11-ZA20-2021, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 12. 2021, č. j. OAM-815/ZA-ZA11-ZA20-2021 a o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 12. 2021, č. j. OAM-817/ZA-ZA11-ZA20-2021, o udělení mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloby se zamítají.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Specifikace věci

1. Rozhodnutími žalovaného, jak jsou označeny výše, byly jednotlivé žádosti žalobců o mezinárodní ochranu ve smyslu § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), zamítnuty jako zjevně nedůvodné.
2. V projednávaných věcech se jedná o tři samostatné žaloby proti rozhodnutím žalovaného, která spolu skutkově souvisejí, krajský soud proto usnesením ze dne 13. 1. 2022, č. j. 18 Az 3/2022-11, rozhodl o spojení daných věcí ke společnému projednání dle § 39 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších (dále jen „s. ř. s.“), přičemž věc je nadále vedena pod spisovou značkou 18 Az 3/2022.

II. Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

3. Z hlediska skutkových zjištění, která mají vztah k žalobě žalobce a) a napadenému rozhodnutí ze dne 6. 12. 2021, č. j. OAM-816/ZA-ZA11-ZA20-2021, vzal krajský soud ze správního spisu žalovaného za prokázáno, že žalobce a) podal v České republice dne 25. 9. 2021 žádost o udělení mezinárodní ochrany a dne 5. 10. 2021 poskytl údaje k žádosti o mezinárodní ochranu. Je gruzínské státní příslušnosti a národnosti, poslední místo bydliště ve vlasti označil v obci X, ulice X s tím, že v této obci fakticky bydlel v bytě své tchýně. Registraci k pobytu má na adrese X, ulice X. Naposledy vycestoval z Gruzie 24. 9. 2020 na základě polského pracovního víza. V Polsku pobýval i pracoval asi rok. Do České republiky přicestoval 25. 9. 2021. Důvodem žádosti o mezinárodní ochranu jsou problémy se švagrem, který jej obtěžoval a zranil nožem, neboť hodlá obnovit vztah se svou bývalou manželkou – sestrou jeho manželky, chce se pomstít, vyhrožuje. Obrátili se i na policii, žádost však nebyla přijata s tím, že se jedná o rodinné problémy. V rámci pohovoru konaného dne 4. 11. 2021 žalobce a) rozvedl svůj azylový příběh a uřesnil, že problémy se švagrem začaly před 9 roky, kdy se s ním žalobkyně c) rozvedla. Švagr má kamarády ve vládní straně a policie na jeho chování nereagovala. Žalobce podal na švagra stížnost, ale policie sdělila, že se jedná o rodinnou záležitost. Na soud se neobraceli, neboť to nemělo

smysl, švagr má mnoho známých a „stejně by to nějak obešel a vyřešil“. Závěrem uvedl, že se nemůže do Gruzie vrátit, švagr by ho mohl zabít.

4. Součástí správního spisu je také informace odboru azylové a migrační politiky ze dne 8. 10. 2021 nazvaná Gruzie – Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu, stav: říjen 2021.
5. Žalobce a) se dne 8. 11. 2021 seznámil s podklady pro rozhodnutí a poté žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím ze dne 6. 12. 2021, č. j. OAM-816/ZA-ZA11-ZA20-2021.
6. Z hlediska skutkových zjištění, která mají vztah k žalobě žalobkyně b) a napadenému rozhodnutí ze dne 6. 12. 2021, č. j. OAM-815/ZA-ZA11-ZA20-2021, vzal krajský soud ze správního spisu žalovaného za prokázáno, že žalobkyně b) podala v České republice dne 25. 9. 2021 žádost o udělení mezinárodní ochrany a dne 5. 10. 2021 poskytla žalovanému údaje ke své žádosti. Je manželem žalobce a), gruzínské státní příslušnosti a národnosti, poslední místo bydliště ve vlasti označila v obci X, ulice X. Registraci k pobytu má na adrese X, ulice X. Naposledy vycestovala z Gruzie 24. 9. 2020 na základě polského pracovního víza. V Polsku pobývala a pracovala asi rok. Do České republiky přicestovala dne 25. 9. 2021. K zdravotnímu stavu upřesnila, že nemá jednu ledvinu, proto nemůže vykonávat náročné práce. Neužívá žádné léky. Důvodem žádosti o mezinárodní ochranu je nemožnost návratu zpět do Gruzie pro problémy jejího manžela [(žalobce a)] se švagrem [bývalým manželem její sestry, žalobkyně c)]. Gruzii opustila s manželem. Její sestra se vdala v roce 2009, v roce 2011 se rozvedla, s čímž se bývalý švagr nemohl vyrovnat, měl s manželem potyčku, zranil ho nožem, pak švagr utekl do Ruska a vrátil se asi před 5 lety. Nyní je členem strany Gruzínský sen, spolupracuje s policií, má známosti. Dle žalobkyně b) se švagr chce pomstít. V rámci pohovoru konaného dne 4. 11. 2021 žalobkyně b) zopakovala, že mají problémy se švagrem, který nedá jejich rodině pokoj. Obrátili se na policii, ta jim ovšem nikdy nepomohla, švagr má totiž všude známé a kamarády.
7. Součástí správního spisu jsou také informace odboru azylové a migrační politiky ze dne 8. 10. 2021, Gruzie – Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu, stav: říjen 2021 a ze dne 31. 3. 2021, Gruzie, Přehled údajů o zemi za rok 2020.
8. Žalobkyně b) se dne 8. 11. 2021 seznámila s podklady pro rozhodnutí a poté žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím ze dne 6. 12. 2021, č. j. OAM-815/ZA-ZA11-ZA20-2021.
9. Z hlediska skutkových zjištění, která mají vztah k žalobě žalobkyně c) a napadenému rozhodnutí ze dne 6. 12. 2021, č. j. OAM-817/ZA-ZA11-ZA20-2021, vzal krajský soud ze správního spisu žalovaného za prokázáno, že žalobkyně c) podala v České republice dne 25. 9. 2021 žádost o udělení mezinárodní ochrany a dne 5. 10. 2021 poskytla žalovanému údaje k žádosti o mezinárodní ochranu. Žalobkyně c) je rozvedená, gruzínské státní příslušnosti a národnosti, poslední místo bydliště ve vlasti označila v obci X, ulice X. Naposledy vycestovala z Gruzie 1. 11. 2020 na základě biometrického pasu, také měla pracovní pozvánku do Polska. V Polsku pobývala až do příjezdu do České republiky, tj. do 25. 9. 2021. Důvodem žádosti o mezinárodní ochranu je obtěžování ze strany bývalého manžela, který činí problémy jí, její sestře a jejímu manželovi. Bývalý manžel pořád chodí k nim domů, nadává jí, chce, aby se k němu vrátila. V rámci pohovoru konaného dne 4. 11. 2021 žalobkyně c) dodala, že ji bývalý manžel obtěžuje od doby, kdy se před 9 lety

rozvedli, začal znepríjemňovať život i jejím príbuzným, zejména švagrovi [(žalobce a)]. Podali stížnosť na policii, ktorou však polícia nijak nevypořádala. Bývalý manžel má známe ve vládní straně.

10. Součástí správního spisu jsou také informace odboru azylové a migrační politiky ze dne 8. 10. 2021, Gruzie – Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu, stav: říjen 2021 a ze dne 31. 3. 2021, Gruzie, Přehled údajů o zemi za rok 2020.
11. Žalobkyně c) se dne 8. 11. 2021 seznámila s podklady pro rozhodnutí a poté žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím ze dne 6. 12. 2021, č. j. OAM-817/ZA-ZA11-ZA20-2021.

III. Obsah žalob

12. Žalobci proti shora uvedeným rozhodnutím podali včasné žaloby, jejichž obsah je v podstatě totožný. Namítali, že žalovaný nesprávně vyhodnotil jejich žádosti o mezinárodní ochranu jako zjevně nedůvodné, neboť neshromáždil dostatek aktuálních a relevantních podkladů pro vydání rozhodnutí, v důsledku čehož nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalobci též namítali, že v napadených rozhodnutích žalovaný nepracuje prakticky s žádnými informacemi (aktuálními a relevantními) o zemi původu žalobců, odkazuje pouze na obecné informace, které žádným způsobem nesouvisí s jimi prezentovanými důvody žádostí o mezinárodní ochranu. Z uvedených důvodů žalobci navrhli zrušení napadených rozhodnutí.

IV. Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný navrhl zamítnutí žalob jako nedůvodných. Zdůraznil, že nynější námitky žalobců nejsou způsobilé zpochybnit správnost napadených rozhodnutí. Žalobci svou výpověď nepřesvědčili žalovaného o mimořádnosti svého příběhu, jež by odůvodňovala meritorní posouzení. Žalobci v průběhu řízení neprokázali, že by v jejich případě nebylo možno Gruzii považovat za bezpečnou zemi původu.

V. Posouzení věci krajským soudem

14. Krajský soud shledal žaloby přípustnými, podané oprávněnými osobami (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a včasné (§ 72 odst. 1 s. ř. s.).
15. V přezkumném řízení soudním je soud povinen zkoumat, zda vydané rozhodnutí je zákonné a bezvadné. Základním pravidlem rozhodování správních soudů je přitom přezkum rozhodnutí správního orgánu na základě skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Citované pravidlo odráží přezkumný charakter správního soudnictví. Rozhodování soudu totiž není dalším stupněm správního řízení.
16. V napadených rozhodnutích krajský soud nezjistil takové vady, k nimž by byl povinen přihlídnout i bez návrhu nebo které by způsobovaly jejich nicotnost (srovnej § 76

odst. 2 s. ř. s.). O žalobách rozhodl krajský soud bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.

17. **Žaloby nejsou důvodné.**

18. Krajský soud nejprve shrnuje relevantní právní úpravu dopadající na souzenou věc.

19. Podle § 16 odst. 2 zákona o azylu se jako zjevně nedůvodná zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze.

20. Podle § 16 odst. 3 zákona o azylu jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b. Jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné podle odstavce 2, rovněž se neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.

21. Podle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu se pro účely tohoto zákona rozumí bezpečnou zemí původu stát, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství stát posledního trvalého bydliště, 1) ve kterém obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, 2) který jeho občané nebo osoby bez státního občanství neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo § 14a, 3) který ratifikoval a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků, a 4) který umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlíží nad stavem dodržování lidských práv.

22. Podle § 86 odst. 4 zákona o azylu, ministerstvo vyhláškou stanoví seznam bezpečných zemí původu, bezpečných třetích zemí a evropských bezpečných třetích zemí. Seznamy zemí stanovené vyhláškou ministerstvo přezkoumá nejméně jedenkrát v kalendářním roce.

23. Podle § 2 bodu 7 vyhlášky č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu Gruzii, s výjimkou Abcházie a Jižní Osetie.

24. Krajský soud úvodem konstatuje, že rozhodnutí jsou přezkoumatelná, jejich odůvodnění obsahují veškeré povinné náležitosti stanovené v § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, a žalovaný si pro svá rozhodnutí opatřil dostatek podkladů, včetně aktuálních zpráv o Gruzii; tyto důkazy s ohledem na tvrzení žalobců dostatečným způsobem vyhodnotil a vyšel ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu.

25. Charakteristickým znakem řízení o udělení mezinárodní ochrany v případě bezpečných zemí původu oproti jiným obdobným azylovým řízením je zdůraznění důkazního břemene ve vztahu k žadatelům. Jelikož se dodržování mezinárodních závazků a neporušování práv vlastních občanů u bezpečných zemí presumuje, leží hlavní odpovědnost za prokázání opaku právě na nich. To znamená, že žadatel musí prokázat, že mu hrozí větší riziko pronásledování nebo vážné újmy než ostatním osobám v obdobném postavení (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 6. 2020, č. j. 6 Azs 67/2020-27 nebo ze dne 17. 6. 2020, č. j. 6 Azs 62/2020-27).
26. V projednávané věci není sporu o tom, že žalobci jsou státními příslušníky Gruzie a že v souladu s § 2 bod 7 vyhlášky č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, považuje tuto zemi Česká republika s výjimkou Abcházie a Jižní Osetie za bezpečnou zemi původu dle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu.
27. Žalobci před odjezdem z Gruzie pobývali v obci Gori. Krajský soud ověřil z veřejně dostupných zdrojů, že obec Gori se nachází jižně od jižní hranice Jižní Osetie a cca 90 km severozápadně od hlavního města Tbilisi. Nutno podotknout, že ani v žalobách žalobci netvrdí ničeho, co by nasvědčovalo tomu, že je jejich azylový příběh s oblastí Abcházie a Jižní Osetie jakkoliv spojen.
28. Ze zákona i ustálené judikatury vyplývá, že zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle výše citovaného § 16 odst. 2 zákona o azylu je vázáno na splnění dvou kumulativních podmínek.
29. První je skutečnost, že žadatel přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu. Tato podmínka je u žalobců bezesporu v daném případě naplněna.
30. Druhá podmínka tkví v povinnosti žadatele o udělení mezinárodní ochrany prokázat, že v jeho konkrétním případě zemi původu nelze považovat za bezpečnou. Žalobci v této souvislosti v průběhu správního řízení o žádostech o mezinárodní ochranu uváděli jediný konkrétní problém/azylový důvod, a to obtěžování ze strany soukromé osoby, bývalého manžela žalobkyně c) [švagra žalobce a) a žalobkyně b)].
31. K obavám žalobců z pronásledování ze strany soukromé osoby krajský soud především odkazuje na ustálenou judikaturu správních soudů (viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2016, č. j. 5 Azs 251/2016-19, nebo ze dne 15. 2. 2017, č. j. 1 Azs 312/2016-31), z níž se podává, že v případě soukromých osob jako původců pronásledování nebo vážné újmy musí přistoupit k samotnému pronásledování také záměrná nečinnost státních orgánů či jejich neschopnost poskytovat ochranu před původci pronásledování.
32. Namítali-li žalobci v žalobách, že žalovaný odkazuje pouze na obecné informace, které žádným způsobem nesouvisí s důvody žádostí o mezinárodní ochranu, které žalobci prezentovali, pak s tímto tvrzením nemůže krajský soud souhlasit.
33. Žalovaný v souzených případech vycházel z aktuálních informací o Gruzii založených ve správním spise (mj. z informace odboru azylové a migrační politiky ze dne

8. 10. 2021, Gruzie – Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu, stav: říjen 2021) a ve svých rozhodnutích výslovně vyhodnotil možnosti obrany gruzínských občanů. Tito disponují celou sadu legálních prostředků, včetně stížností ke státnímu zastupitelství a dalším justičním institucím, mohou se obrátit na ombudsmana a řadu nevládních organizací, které poskytují efektivní pomoc v případech porušení práv jednotlivců.

34. Krajský soud má za to, že žalovaný v souzené věci správně vyhodnotil informace o zemi původu založené ve správní považující Gruzii za bezpečnou země původu (Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu k říjnu 2021), s jejímž obsahem byli žalobci před vydáním rozhodnutí seznámeni, přičemž nenavrhli žádné doplnění dokazování a netvrdili další skutečnosti ke své žádosti.
35. Ze správních spisů i výpovědí žalobců shodně vyplývá, že tito se po dlouhou dobu devíti let, tj. od doby rozvodu žalobkyně c), kdy mělo tvrzené pronásledování ze strany soukromé osoby započít, obrátili na policii toliko dvakrát. Následné další kroky, jež jim skýtá gruzínský právní řád, ke své ochraně poté, co jim mělo být řečeno, že policii neřeší rodinné problémy, již nepodnikli, přičemž žalobce a) výslovně uvedl, že se na soud neobraceli, neboť by to dle jejich názoru nemělo smysl.
36. Jak již bylo předestřeno výše, bylo na žalobcích, aby prokázali, že i přes zařazení Gruzie mezi bezpečné země právě v jejich případě hrozí riziko, že jim příslušné orgány nebudou schopny či ochotny ochranu před nestátními subjekty poskytnout, pročez označení určité země za bezpečnou zemi původu zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů. Žalobci však této povinnosti v souzené věci nedostáli, přičemž nepřednesli žádné relevantní skutečnosti, které by měly zvrátit obecné hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu.
37. Krajský soud proto uzavírá, že žalobcům se v řízení před správním orgánem ani před soudem nepodařilo vyvrátit domněnku o tom, že Gruzii lze v jejich případech považovat za bezpečnou zemi původu.
38. Žalobci tvrzený důvod v žádostech o mezinárodní ochranu za situace, kdy byly naplněny podmínky zamítnutí těchto žádostí jako zjevně nedůvodných, nebyl žalovaný ve smyslu § 16 odst. 3 zákona o azylu povinen posuzovat z hlediska důvodů uvedených pro udělení azylu podle § 13 a § 14 nebo pro udělení doplňkové ochrany podle § 14b. Zároveň také nebyl povinen posuzovat, zda žalobci, jakožto žadatelé o mezinárodní ochranu, neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohli být pronásledováni z důvodů uvedených v § 12 nebo že by jim hrozila vážná újma podle § 14a téhož zákona. Napadená rozhodnutí proto z hlediska krajským soudem realizovaného přezkumu ob stojí.

VI. Závěr a náklady řízení

39. Ze shora uvedených důvodů krajský soud žaloby žalobců podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodné zamítnul.

40. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. krajský soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobci ve věci úspěch neměli a žalovanému podle obsahu spisu nad rámec jeho běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, pokud má stěžovatel,

jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Ostrava 11. května 2022

JUDr. Kateřina Štěpánová, Ph.D.
samosoudkyně